

## [Tørnæs]

Grundsynspunktet, at fisk er en fælles EF-ressource med adgang for EF's fiskere i de forskellige farvandsområder, er en klar fordel for dansk fiskeri, ingen tvivl om det. Og da fiskekvoterne i sin tid blev indført, var hensigten da også, at man skulle styre fiskeriet således med kvoter, at man kunne bygge alle fiskebestandene op til en maksimal ydelse af hver enkelt bestand. De erfaringer, man har gjort sig i de mange år, kvotesystemet har virket, har vist, at den antagelse er helt forkert. Kvoter duer simpelt hen ikke som biologiske bevaringsforanstaltninger. Med respekt for den diskussion, der er gået forud for mit indlæg her, vil jeg sige, at det, jeg taler om med hensyn til kvoter, er kvoter anvendt som biologiske bevaringsforanstaltninger. Jeg erkender, at det er et nærmest perfekt instrument til politisk fordelingspolitik, ingen diskussion om det.

Der er flere årsager til, at kvoter ikke duer som biologisk bevaringsforanstaltning. For det første er det biologiske datagrundlag meget ofte utilstrækkeligt. Ja, det er endog således, at for arter med en meget kort livscyklus er de årgange, som man skal foreslå kvoten for, end ikke født på det tidspunkt, da man skal fastsætte fiskekvoten. Dermed har kvotesystemet selvsagt meget svært ved – for ikke at sige, at det er umuligt – at følge de naturlige bestandsudsving. Der kan nævnes mange eksempler på, at fiskerne forbydes at fiske på bestande, som af den ene eller den anden grund er betydeligt større, end biologerne har forudset. På det grundlag er den politiske beslutning jo blevet truffet.

Det er naturligvis acceptabelt, at man ikke kan fiske på bestande, der ikke er særlig store. Det giver i øvrigt heller ingen vanskeligheder med fiskeriet, det kan enhver fisker forstå. Men når kvotebestemmelserne forbyder fiskeri på bestande, der er større, end de kvotemæssigt er fastsat til, opleves det naturligvis som noget helt skræppende forkert. Man kan vel generelt sige, at kvotesystemet måske har en tendens til at sætte fangstniveauet på fisk for bestande, der er i tilbagegang, rimelig højt, hvorimod fangstmulighederne på bestande i fremgang ofte sættes alt for lavt.

Men den allerværste grund til, at kvotesystemet ikke alene ikke duer som bevaringsforanstaltning, men direkte medvirker til, at bestandene bliver mindre end ellers, er jo, at frasorte-

ringen af fisk foregår på skibsdækket. En død fisk er nu engang en død fisk, helt uanset om fiskeren har lov til at bringe den i land og sælge den eller han skal kaste den tilbage i havet på grund af kvotebestemmelserne. Der er her tale om et enormt ressourcespild: At skulle kaste døde fisk tilbage i havet igen.

Det har vist sig, at kvoteordningerne, som nu har været anvendt i 15-16 år, i stedet for at forbedre fangstmulighederne for fiskerne på mange områder i stedet urimeligt har begrænset fangstmulighederne. Man kan trække det så barsk op som at sige, at de ofre, som fiskerne har bragt under kvotesystemet, i virkeligheden har været helt forgæves.

Det er klart, at denne onde cirkel må og skal bringes til ophør, og det mener vi kun kan ske ved, at kvotesystemet bliver fjernet. Vi erkender, at det naturligvis ikke kan ske fra den ene dag til den anden. Ingen kan forestille sig et fuldstændig uhæmmet og ureguleret fiskeri. Men vi mener, der er behov for, at der bliver lagt langt større vægt på tekniske bevaringsforanstaltninger i stedet for kvoter. Maskestørrelser og mindstemål og fredede områder har været nævnt. Derved vil frasorteringen af fisk komme til at foregå i havet og ikke på skibsdækket. Følgelig vil det efterhånden skabe basis for større bestande og dermed et større og mere udbytterigt fiskeri.

Denne opfattelse er da også ved at vinde større og større forståelse ikke alene blandt fiskerne, men også hos mange biologer, ja, sågar hos flere og flere EF-politikere. Kedeligt er det bare, at det åbenbart endnu ikke er lykkedes os at overbevise regeringen og regeringspartierne om denne indlysende sandhed.

Vi kritiserer ikke den nuværende regering for indførelsen af kvotesystemet – af gode grunde. Men vi mener, der er grund til at kritisere regeringen for, at den ikke under det danske formandskab helhjertet har søgt at rette op på de umulige vilkår, kvotesystemet byder dansk fiskeri. F.eks. blev der under den tidligere regering arrangeret et uformelt fiskerirådsmøde i dette halvår her i Danmark, hvor der havde været en god lejlighed til at tage hele kvotespørgsmålet op til diskussion. Vi mener, at den nuværende regering og den nuværende fiskeriminister totalt har svigtet fiskeriet ved at aflyse dette møde og dermed forspilde en sådan lejlighed. Det mener vi er stærkt kritisk. Fiskeriet har fortjent det bedre.